

BIRIGARROA

Aurretikoak, tantai zale bait ziran, aritzak euki oi ten etxetik urbil xamar. Nik ere orrela dut bat, nok jakin noiz landatua. Onen adar-gaillian kantatzen dit sarri birigarroak, batez ere udaTena irixtean. Gaur ere bai.

Doiñu: «Ftxasoan laño dago. ,,».

Lorez dager udaberri,
zuria ta ameslari;
nere lurra —oiu, lore—
abes oska zaizu ari.

Zelaian dut aritz aundi,
beti duzu oztin-zale;
oro biran besarka naiz,
dirudi biotz-maitale.

Egunez du birigarrok
soiñu jotzen adarrean,
gauetz berriz zeru intzak
du laztantzen galtzarrean.

Ene aritz soiñulari,
oztin-miñez agoana!
pozgarri zait ire kezka,
adar-zirkin ta laztana.

Zillarrezko begi-dizdiz
maite-miñen estalpea,
goizetik birigarroak
dik txit eskertzen maitea.

Izarraren eresi lez
ikutzen dik maite-doiñu,
bakartade ixiltsuan,
tobera leun, bizi oiu.

Kezkatan duk ipar aula
ire soiña musukatuz,
kezkaz baita birigarro
ire antsiz, ire uluz.

Nik ere dut kantu kantaz
nere biotz unkitua
—birigarro! , aritz eder! —,
xamur tantoz itzatua.

Jarrai ortxe biok beti
zeru-argiz txunditurik,
abes goxoz, txinta emez
inguruak zauskaturik.

ORO EDER

Joana dugu neguaren agintea. Irripar loratzen asia da udabernia; abeslari daude txoriak, goiza urratu ala; nere ganaduak ere bizkar-dardar. Eguzkia, leen be-betik ibillia zai-guna, gaillurrerantza igoaz doa. Belarra, osfoak axkertux... Nere biotza bipildux...

Doiñu: Xenpelar-en «Aizak i, mutil mañontzi...».

Irteerarik ez dun kalez
ez nabilkizu ni oiñez,
ez dut ezagun larri-eztenik...
Ez dakust nik ziñez,
porrot egiñaren legez,
nere bizia iguiñez.
Dena Goikoak egiña doart
gizatiar onez.